Dosarul nr.2r-2707/23 Prima instanță jud. Mardari Alexandru
(2-22000340-02-25r-03082023)

D E C I Z I E

09 noiembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
În componenţa sa:
Președintele completului, judecătorul Iurie Cotruţă
Judecătorii Ion Țurcan şi Angela Braga

Examinînd fără participarea părților recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 iunie 2023, emisă în cauza civilă nr.25-11/2022, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr din 25 noiembrie 2021 de refuz în intentarea procedurii de executare nr.014s-1119/2021, după expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor Iurie Cotruță, a

c o n s t a t a t :

Serviciul Fiscal de Stat a depus contestație împotriva încheierii executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr nr. 014s-1119/2021 din 25 noiembrie 2021 de refuz în intentarea procedurii de executare.

În motivarea contestației Serviciul Fiscal de Stat a indicat că la 23 decembrie 2021 a recepționat încheierea executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr privind refuzul în intentarea procedurii de executare silită în privinţa debitorului ***** privind încasarea restanţei faţă de bugetul public naţional în sumă de 1901,82 lei.

Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare s-a invocat precum că documentul executoriu - Hotărârea seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021, nu cade sub incidența art. 11 lit. p) Cod de executare.

Invocă ilegalitatea încheierii date, or acesta a remis spre executare executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr Hotărârea seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, cu valoare de document executoriu în temeiul art. 196 al. (5) Cod fiscal, prin care s-a hotărât: 1) a executa silit obligaţia fiscală a contribuabilului Badragan Ion în mărime de 1901,82 lei; 2) asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina DGAFA (DGRC) mun. Chişinău; 3) încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta hotărâre, conform Codului

de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4) prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării şi se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz. Or, „executarea silită", inserată la pct. 1 în Hotărârea vizată, rezultă din prevederile exprese a art. 10 al. (1) Cod de executare. Respectiv, se prezumă că urmează a fi dispusă încasarea silită din contul contribuabilului Badragan Ion a sumei de 1901,82 lei, iar Hotărârea seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021 cuprinde formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

În partea ce ține de motivul indicat în încheierea contestată precum că documentul executoriu nu conține data rămânerii definitive, după cum prevede art. 14 Cod de executare, acest argument este unul nefondat și declarativ, or la pct. 4 din hotărârea de executare silită este indicat expres că aceasta intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorului judecătoresc, în conformitate cu Codul de executare.

Menționează că cadrul legal nu impune în sarcina organului fiscal de a îndeplini careva acțiuni prealabile sesizării executorilor judecătorești, în vederea executării unui document executoriu. În caz de aplicare a sechestrului asupra bunurilor debitorului de către organul fiscal, comercializarea acestora ține de competența exclusivă a executorului judecătoresc.

Specifică că debitorul Badragan Ion nu deține careva bunuri pe teritoriul Republicii Moldova pasibile de a fi sechestrate, iar acest fapt nu permite creditorului de a-și realiza drepturile conform atribuțiilor de urmărire a bunurilor. Prin prisma art. 197 al. (1) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat şi în vederea încasării mijloacelor băneşti de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sunt subiecţi ai activităţii de întreprinzător. Respectiv, în limita împuternicirilor instituite prin lege, Serviciul Fiscal de Stat a întreprins toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării Hotărârii seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021.

Executorul judecătoresc însă, reieşind din prevederile Codului de executare, deţine mai multe atribuţii vis-a-vis de măsurile de executare silită întreprinse în vederea executării documentului executoriu, mai vaste şi mai eficiente. Mai mult ca atât, primirea spre executare a documentului executoriu de către executorul judecătoresc va garanta buna derulare a administrării fiscale, cât şi conlucrarea eficientă între autorităţile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

Documentul executoriu a fost prezentat corect spre executare silită executorului judecătoresc conform competenţei teritoriale a acestuia, cu respectarea normelor legale. Prin urmare, refuzul executorului este unul

neîntemeiat. Cere Serviciul Fiscal de Stat anularea încheierii executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr nr. 014s-1119/2021 din 25 noiembrie 2021 de refuz în intentarea procedurii de executare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă la 05 iunie 2023, a fost respinsă contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr din 25 noiembrie 2021 de refuz în intentarea procedurii de executare nr. 014s-1119/2021 ca neîntemeiată.

La 05 iulie 2023, Serviciul Fiscal de Stat, a declarat recurs împotriva încheierii emise de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, emisă la 05 iunie 2023, solicitând admiterea acestuia și casarea încheierii contestate, admiterea integrală a contestației în sensul formulat.

În conformitate cu prevederile art.425 din CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Cu referire la recursul declarat la 05 iulie 2023 de Serviciul Fiscal de Stat, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen, având în vedere că încheierea a fost pronunțată la 05 iunie 2023, iar la dosar lipsesc careva date despre recepționarea încheierii contestate de către recurent.

În motivarea cererii de recurs, recurentul invocă că la 23.12.2021, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr nr. 014s-1119/21 din 25.11.2021, privind refuzul de a intenta procedura de executare silită în privința debitorului Badragan Ion privind încasarea restanței față de bugetul public național în sumă totală de 1 901,82 lei.

Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Tihonovic Alexandr invocă faptul precum că documentul executoriu Hotărârea seria AH nr.0032448 dii 07.04.2021 nu este de competența sa, făcând trimitere la art. 11 lit. p) din Codul de executare, precum ş faptul că documentul executoriu nu întruneşte exigenţele art. 14 din Codul de executare, or, nu prevede data rămânerii definitive a documentului executoriu

Notează că documentul executoriu a fost prezentat corect spre executare silită executorului judecătoresc, conform competenței teritoriale a acestuia, cu respectarea tuturor normelor legale, prin urmare refuzul de primire spre executare, emis de către acesta este unul neîntemeiat, or Codul de executare nu prevede ca temei de refuz de admitere spre executare, motivul formulat de către executorul judecătoresc Tihonovici Alexandr în încheierea nr. 014s-1119/21 din 25.11.2021.

Totodată, atragem atenţia instanţei că prin noţiunea de „competenţă” prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subânţelege exclusiv competenţa teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărâret nr. 22 din 08.10.2019,

Curtea Constituţională a statuat că „lipsa competenţei” poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu şi a competenței materiale.

Astfel, menționează că documentul executoriu înaintat a fost remis spre executare executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 3(din Codul de executare, or conform art. 26 alin. (3) din Legea nr.l 13 din 17.06.2010 privind executori judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin legi în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

Relatează că în susținerea deciziei sale, instanța de judecată citează o multitudine de norme reglementate de Codul de executare şi Codul fiscal, însă omite a se expune pe marginea prevederilor art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, prin care este expres prevăzut că Serviciul Fiscal de Stat este în drept să înainteze ordine incaso, care au valoare de documente executorii, la conturile bancare şi/sau de plăţi (cu excepţia contului de împrumut, a conturilor bancare şi/sau de plăţi deschise conform prevederilor acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova şi donatorii externi a contului provizoriu (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), precum şi a conturilor persoanelor fizice care nu sînt subiecţi ai activităţii de întreprinzător (în cazul executorilor judecătoreşti - numai conturile speciale), conturile de acumulare deschise conform legislaţiei insolvabilităţii) ale contribuabilului dacă acesta dispune de ele şi dacă Serviciul Fiscal de Stat le cunoaşte.

Relevă că potrivit Ordinului nr. 44 din din 18.04.2006 cu privire la aprobarea modificărilor şi completărilor la Normele metodologice privind executarea de casă a mijloacelor bugetului public național prin Trezoreria de Stat a Ministerului Finanţelor, ordin incaso se definește drept act emis de către persoana abilitată prin lege cu acest drept pentru perceperea în mod incontestabil a mijloacelor bănești din conturile bancare ale contribuabilului/debitorului de către bancă, cu excepția perceperii în mod incontestabil a mijloacelor bănești din conturile bancare ale Trezoreriei de Stat.

La caz observăm că debitorul restanţier Badragan Ion (IDNP: *****) este persoană fizică care nu este subiect al activităţii de întreprinzător, respectiv în privinţa acestuia Serviciul Fiscal nu este în drept de emite ordine incaso. Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării Hotărârii seria AH nr. 0032448 din 07.04.2021, reglementate de Codul fiscal.

Subsecvent, Serviciul Fiscal de Stat menționează că, potrivit prevederilor art. 195, alin.(l) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de

către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Astfel, în urma măsurilor întreprinse de către Serviciul Fiscal de Stat în vederea executării Hotărârii seria AH nr. 0032448 din 07.04.2021 privind executarea silită a obligaţiei fiscale, s-a constatat că potrivit legislaţiei fiscale în vigoare, executarea acesteia este imposibilă.

Anume din aceste considerente, Serviciul Fiscal de Stat a remis Hotărârea seria AH nr. 0032448 din 07.04.2021 spre executare silită executorului judecătoresc.

Remarcă că nu poate fi reținut argumentul instanței de fond precum că executorul judecătoresc în temei legal a refuzat primirea documentul executoriu înaintat spre executare silită pe motiv că acesta nu este de competența sa, în condițiile în care de către Serviciul Fiscal de Stat au fost respectate şi aplicate toate măsurile de asigurare şi executare silită.

Această concluzie a instanţei de fond este una distorsionată, eronată şi irelevantă, or hotărârea de executare silită este un act administrativ emis de organul fiscal, prin dispoziţiile căruia cu certitudine se dispune încasarea silită a restanțelor menționate în Hotărârea seria AH nr.0032448 din 07.04.2021 se efectuează de către executorul judecătoresc competent conform Codului de executare. Or, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, care urmează să manifeste implicare maximă pentru executarea silită a documentelor executorii cu care a fost sesizat.

Cu referire la cele expuse anterior, menționează că instanța de fond a abordat norma legală în mod subiectiv, făcând trimitere doar la prevederile legale plauzibile opiniei sale, trecând cu vederea norma legală de drept care este în contradictoriu cu poziția formulată, deși creditorul a argumentat prin contestația depusă oportunitatea şi justificarea aplicării acesteia.

Consideră că instanța de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul şi interconexiunea sa. Or, dispozițiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc şi urmând a fi aplicate în corelație.

Consideră că argumentul instanței de fond, care a stat la baza respingeri: contestației Serviciului Fiscal de Stat, şi care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligației fiscale poate fi declanșată direct de organul fiscal, fără intervenția executorului judecătoresc este eronată, or ă legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat şi executorului

judecătoresc, ba mai mult încurajează această conlucrare, în așa mod încât să conducă la stingerea că mai operativă a restanței față de BPN.

Totodată, accentuează că competența în materie de executare silită a executorului judecătoresc est mai largă, prin urmare întreprinderea măsurilor de executare silită de către executorul judecătoresc va contribui la realizarea mai rapidă şi eficientă a executării documentului executoriu emis de Servicii Fiscal de Stat, putând fi urmărite plățile salariale, pensia, şi alte venituri ale debitorului, acțiuni pe care organul fiscal nu este în drept să le întreprindă.

Astfel, din norma legală enunțată se relevă că în materie de executare silită, prevederile Codul fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelație cu prevederile Codului de executare, or atribuțiile şi competența executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât şi de Codul fiscal, iar într-un final, chiar şi în situația întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

În partea ce ține de motivul indicat în încheierea contestată, precum că documentul executoriu conține data rămânerii definitive, după cum prevede art. 14 din Codul de executare, accentuează că acest argument este unul nefondat şi declarativ, care nu corespunde stării de fapt şi prin urmare nu poate fi reţinut, or, la pct. 4 al hotărârii de executare silită este indicat în mod expres că „prezenta hotărâre intră în vigoare din data semnării şi se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorului judecătoresc, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Consideră că executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuţiile în materie de executare cu care a fost investit în condiţiile legii, iar instanţa de fond eronat a calificat actul acestuia de refuz de intentare a procedurii de executare drept unul legal.

Solicită admiterea integrală a recursului; Casarea încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) nr. 25-11/22 din 05.06.2023; Anularea încheierii executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr nr. 014s-l 119/21 din 25.11.2021, privind refuzul de a intenta procedura de executare.

Intimatul executorul judecătoresc Tihonovici Alexandr, în termenul fixat de instanța de recurs, nu a depus referință.

În conformitate cu art.424 alin.(1) CPC, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei

certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În baza art.427 lit.a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Potrivit prevederilor art. 428 alin.(1) CPC, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.

Verificând legalitatea actului judecătoresc contestat, prin prisma argumentelor invocate în recurs și referință, a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră recursul neîntemeiat şi pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele considerente:

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează,prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.

Conform art. 161 alin. (1) Cod de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acţiunile/inacţiunea acestuia pot fi contestate de către părţi şi de alţi participanţi la procesul de executare, precum şi de terţii care consideră că prin actele de executare sau acţiunile/inacţiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege.

Potrivit materialelor dosarului se atestă că executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr a parvenit spre executare documentul executoriu Hotărârea seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021 emis de Serviciul Fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, prin care s-a hotărât: 1) a executa silit obligaţia fiscală a contribuabilului Badragan Ion în mărime de 1901,82 lei; 2) asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Administrare Fiscală Arierate mun. Chişinău; 3) încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent; 4) prezenta Hotărâre intră în vigoare din data semnării şi se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Prin încheierea 014s-1119/2021 din 25 noiembrie 2021, executorul judecătoresc Tihonovici Alexandr a refuzat în intentarea procedurii de executare a |Hotărârii seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021, emis de Serviciul Fiscal de Stat, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Badragan Ion în

mărime de 1901,82 lei, cu remiterea documentului organului emitent, deci în temeiul art. 61 al. (1) lit. a) Cod de executare, din cauza că documentul executoriu nu este de competența sa.

Din conținutul aceleiași încheieri rezultă că, executorul și-a motivat refuzul pe faptul că în temeiul art. 11 lit. p) Cod de executare, sunt documente executorii - actele emise de organul fiscal privind dispunerea încasării sumelor. Or, prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021, nu s-a dispus încasarea sumei de la Badragan Ion, dar s-a hotărât executarea silită a obligației fiscale. Chiar și hotărârea organului fiscal poartă denumirea ”privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului” și nu ”privind dispunerea încasării sumelor”. Și prin prisma art. 16 al. (1) lit. c) Cod de executare, executorul judecătoresc poate refuza în intentarea procedurii de executare, dacă documentul nu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 14 din prezentul cod. Or, hotărârea organului fiscal nu cuprinde data rămânerii definitive și data nașterii debitorului.

Exprimându-și dezacordul cu încheierile menționate, creditorul Serviciul Fiscal de Stat le-a contestat în instanța de judecată în partea legalității refuzului executorului judecătoresc de a intenta procedura de executare.

Conform art. 61 alin.(1), lit. a) din Codul de executare, executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competența sa.

Colegiul civil consideră necesar a puncta că acest impediment în intentarea procedurii de executare se referă la competența materială și competența jurisdicțională.

La acest capitol, Colegiul civil atestă că, invocarea lipsei de competență materială ca temei de refuz presupune atestarea de către executorul judecătoresc a faptului ignorării de către creditor a prevederilor care incubă acestuia din urmă competențe funcționale specifice de executare a documentelor proprii, executorii prin lege, dar care, prin esența lor, nu sunt de competența executorului judecătoresc, intervenția acestuia fiind necesară în condiții de efectuare a tuturor măsurilor de executare acordate prin lege, dar care nu au fost suficiente pentru asigurarea executării documentului executoriu, fiind necesar concursul executorului judecătoresc pentru realizarea efectivă a obligațiilor care derivă din documentul executoriu. Totodată, instanța de recurs menționează că aceste măsuri de executare silită nu urmează a fi aplicate în paralel, ci succesiv și complementar.

Conform art. 129 pct. 6), 14) din Codul fiscal, în scopul exercitării administrării fiscale, se definesc următoarele noțiuni: obligație fiscală - obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, majorare de

întârziere (penalitate) şi/sau amendă; executare silită a obligației fiscale – acțiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanței.

Conform art. 177 Codul fiscal stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

Conform art. 195 alin.(1) Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

Conform art. 196 alin.(5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Colegiul civil atestă că, atât Codul de executare, cât și Codul fiscal operează cu noțiunea de executare silită, însă aceasta nu urmează a fi subsumată mecanic sau raportată alternativ de către creditorul Serviciul Fiscal de Stat.

O interpretare corectă a normelor vizate trebuie să plece de la premisa că executarea silită individuală prevăzută de Codul fiscal se află la dispoziția creditorului Serviciul Fiscal de Stat, ținând cont de faptul că obligațiile admise de creditor derivă din raporturi juridice de drept fiscal, context în care incidența și compatibilitate documentului investit cu formula executorie trebuie pus obligatoriu în raport cu atribuțiile funcționale și, implicit, cu competența material.

Astfel, competența materială la aplicarea măsurilor de executare silită a unei obligații fiscale dispusă prin document investit cu formula executorie trebuie să plece de natura obligații dispusă a fi executată silită și a scopului procedurii speciale, conform principiului specialia generalibus derogant.

Aceasta întrucât, atunci când apare necesitatea aplicării măsurilor de executare silită care are ca scop realizarea unei creanţe care derivă dintr-o obligație fiscală a unui debitor, prevalență are Codul fiscal și, în mod consecvent, impune realizarea de către Serviciul Fiscal de Stat a atribuțiilor și competențelor atribuite prin legea specială Codul fiscal în materie de executare silită, ținând cont de caracterul special și specific al acestuia, având domeniu propriu de reglementare. În aceste condiții, se poate aprecia că în cursul executării silite a obligaţiilor fiscale în ce priveşte impozitele şi taxele de stat, Serviciul Fiscal de Stat, având competență determinată la aplicarea măsurilor de executare silită este ținută să execute documentul investit cu formula executorie prin intermediul măsurilor de executare silită atribuite de Codul fiscal, conform competenței materiale.

Raționamentul enunțat derivă și din interpretarea sistemică a normelor Codului fiscal și anume art. 203 alin.(1) și 206 alin.(1) lit. d) din Codul fiscal.

Conform art. 203 alin.(1) din Codul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate ale contribuabilului, după evaluarea acestora, se efectuează de către contribuabil doar după coordonarea cu Serviciul Fiscal de Stat şi cu acceptul acestuia. Comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Conform art. 206 alin.(1) din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se consideră imposibilă dacă există actul respectiv al instanţei de judecată sau al executorului judecătoresc potrivit căruia perceperea restanţei este imposibilă sau există ordonanţa privind intentarea cauzei penale pe faptul pseudoactivităţii de întreprinzător.

Dispozițiile legale evocate impun norme derogatorii de la competența materială a Serviciului Fiscal de Stat la realizarea atribuțiilor funcționale în materie de executare silită care determină în mod subsecvent limitele competenței materiale ale creditorului Serviciul Fiscal de Stat, instituind obligația acestuia de a se adresa executorului judecătoresc în situația de executare silită a obligației prin comercializarea bunurilor sechestrate sau imposibilitate a executării silite a obligației fiscale.

O interpretare distinctă a prevederilor incidente a Codului fiscal și a Codului de executare, în special a art. 61 alin.(1), lit. a), ar contravine scopului și naturii competențelor de executare silită atribuite Serviciului Fiscal de Stat.

Avînd în vedere cele menționate,, instanța de recurs constată că, instanța de fond corect a concluzionat despre lipsa competenței executorului judecătoresc în executarea hotărârii seria AH nr. 0032448 din 07 aprilie 2021 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului Badragan Ion de încasare a restanței faţă de bugetul public național în sumă totală de 1 901,82 lei, care prin prisma art. 11 lit. p) Codul de executare nu reprezintă document executoriu executarea cărui poate fi pusă în sarcina executorului judecătoresc, ori raporturile juridice legate de executarea obligației fiscale sunt plasate într-o categorie aparte, spre deosebire de dreptul comun și în consecință stabilește o procedură specială de executare silită care este prevăzută de Codul fiscal.

Prin urmare, Colegiul civil atestă temeinicia concluziilor instanței de fond, potrivit cărora, executorul judecătoresc întemeiat a refuzat în primirea documentului executoriu pe acest motiv, iar astfel cererea Serviciului Fiscal de Stat privind contestarea încheierii executorului judecătoresc, Tihonovici Alexandr de refuz în intentarea procedurii de executare, este neîntemeiată și se impune a fi respinsă.

Colegiul în contextul situației de fapt consideră corectă și legală concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea respingerii contestației depuse de Serviciul Fiscal de Stat, ca fiind neîntemeiată.

Concomitent, instanța de recurs menționează că reprezentantul recurentului, contrar prevederilor art.432 CPC, în cererea de recurs, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.

Respingînd recursul instanţa de recurs pune în evidenţă faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultînd din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaitşialţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentului.

Așa dar, luând în considerație că argumentele expuse în recurs s-au dovedit a fi nefondate, fiindcă încheierea primei instanțe este legală și întemeiată, colegiul consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu art. 426-427 CPC, Colegiul civil

D e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 05 iunie 2023, emisă în cauza civilă nr.25-11/2022, prin care s-a respins ca neîntemeiată contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc Tihonovici Alexandr din 25 noiembrie 2021 de refuz în intentarea procedurii de executare nr.014s-1119/2021.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul Iurie Cotruţă

Judecători: Ion Țurcan

Angela Braga